

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361644
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6118361644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. so sídlom v Hradci Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24 785199, zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: F. Q., nar. XX. XX. XXXX, R. XXX/XXX, XXX XX T., zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 872,06 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, ktoré mu je žalobca **p o v i n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica - upomínací súd proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 872,06 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovaným uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 26.08.2015, na základe ktorej žalovanému poskytol bezúčelový úver vo výške 1.120,- Eur. V zmysle dohody o započítaní bola časť poskytnutého úveru započítaná na pohľadávku, resp. pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému. Vzhľadom na uvedené bola žalovanému poskytnutá finálna suma, ktorá zodpovedá rozdielu medzi poskytnutým úverom a započítanými pohľadávkami. Započítané pohľadávky predstavujú nesplatené časti dlžnej sumy z predchádzajúcich úverov poskytnutých žalovanému. Peňažné prostriedky boli v danom prípade poskytnuté na účet predplatenej platobnej karty, odovzdanej žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 60 týždenných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná 7. kalendárny po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní zmluvy, 15.09.2015 a posledná splátka bola splatná dňa 19.10.2016. Za poskytnutie úveru sa žalovaný zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 347,44 Eur, ktoré predstavujú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne so zmluvou žalovaný uzavrel aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá zahŕňala službu výberu splátok každý týždeň v hotovosti prostredníctvom na to splnomocneného obchodného zástupcu právneho predchodcu žalobcu na žalovaným určenom mieste. Žalovaný sa za to zaviazal uhradiť sumu vo výške 631,01 Eur, túto si však v konaní žalobca neuplatňuje. Žalovaný z uvedenej sumy zaplatil 247,94 Eur. Táto čiastka bola v celom rozsahu započítaná na istinu. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 872,06 Eur (1.120,- Eur - 247,94 Eur). Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z istiny 872,06 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia vo výške 5 % ročne.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 13.11.2018 platobný rozkaz pod sp. zn. 6Up/888/2018, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s

úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote podal proti uvedenému platobnému rozkazu odpor v ktorom uviedol, že platba za poskytnutie úveru požadovaná právnym predchodcom žalobcu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola tvorená úrokom (169,72 Eur) + poplatkom za garantovanú službu 177,72 Eur a odmenou zo zmluvy o poskytnutí služby (631,01 Eur). Odplata tak predstavovala sumu 978,45 Eur, čo pri poskytnutom úvere 1.120,- Eur predstavuje 87,36 % odplatu zo zmluvy poskytnutých prostriedkov. Odplatu v takomto rozsahu považuje za rozpornú s dobrými mravmi a teda Zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako hlavný záväzkový vzťah za neplatný právny úkon. Potom aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort je neplatným právnym úkonom, ktorá je vo vzťahu k neplatnej zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickej povahy. Žalovaný nemal na výber, Zmluvu o poskytnutí služby Komfort musel podpísať, pokiaľ chcel získať úver vo zvolenom režime - predplatená platobná karta, preto odmena, ktorú mal žalovaný platiť v súvislosti so Zmluvou o poskytnutí služby Komfort bola pre žalovaného povinným nákladom, ktorý sa mal premietnuť aj do celkových nákladov spotrebiteľa za poskytnutý úver. Mal byť súčasťou výpočtu RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený vo výške 62,21 %. Tento povinný náklad nezohľadňuje RPMN, preto v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne. Takýto postup právneho predchodcu je možné považovať za rozporný s dobrými mravmi, keďže podmieňoval získanie úveru v režime - predplatená platobná karta aj uzatvorením Zmluvy o poskytnutí služby Komfort. Preto je Zmluva o poskytnutí služby Komfort z tohto dôvodu neplatný právny úkon. Súčasne právny zástupca žalovaného poukázal na ustanovenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak je teda neplatná zmluva o poskytnutí služby Komfort z dôvodu rozporu s dobrými mravmi a obchádzania zákona, je na mieste prijať rovnaký záver aj vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, preto je aj táto neplatným právnym úkonom. Preto medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu k platnému uzatvoreniu zmlúv nedošlo a ich vzťah je potrebné vysporiadať v režime bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola podaná na súd dňa 23. 10. 2018, dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť v okamihu, kedy bola žalovanému poskytnutá čiastka 1.120,- Eur (krátko po 26.08.2015). Keďže už v tomto momente právny predchodca žalobcu vedel, kto sa na jeho úkon bezdôvodne obohatil. Nárok žalobcu je preto nutné považovať za premlčaný.

3. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odporu navrhol pokračovať v konaní, preto Okresný súd Banská Bystrica - upomínací súd predmetnú vec dňa 11.01.2019 postúpil Okresnému súdu Veľký Krtíš ako vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov. Vo vyjadrení ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že z uzatvorenej zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20. dňom od uzavretia zmluvy. Posledná splátka bola splatná dňa 19.10.2016. Premlčacia doba tak uplynula dňom 19.10.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu v rámci tejto lehoty, jeho nárok nie je premlčaný. Zmluva bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom žalobca predložil aj potvrdenie o vyplatení finančných prostriedkov žalovanému. Preto boli splnené základné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný nebol nútený podpísať zmluvu a nepodpísal ju pod nátlakom. Zmluva je platným úkonom a preto nemožno hovoriť o režime bezdôvodného obohatenia.

4. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 14.03.2019 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 06.03.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal, aby sa vec prejedнала v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného zotrval na podanom odpore a žiadal žalobu žalobcu zamietnuť celom rozsahu.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.08.2015, Zmluvou o poskytnutí služby Komfort zo dňa 26.08.2015, Žiadosťou o predčasné splatenie úveru zo dňa 26.08.2015, Dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 26.08.2015, súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2015, potvrdením o vyplatení pôžičky, výpisom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávok zo 16.12.2016, podacím hárkom zo dňa 03.01.2017 a zo dňa 18.09.2018, predžalobnou výzvou z 17.09.2018, výpisom z obchodného registra žalobcu.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 49 a žalovaný uzavreli dňa 26.08.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.120,- Eur. V zmluve si dohodli, že celkové náklady žalovaného

pozostávajú z úroku 23,72 % ročne, čo je suma 169,72 Eur a poplatku za garantovanú službu vo výške 177,72 Eur. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 62,21 %, celková čiastka, ktorú je žalovaný povinný uhradiť je vo výške 1.467,44 Eur. Priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 33,96 %. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splácať v 60 týždenných splátkach. Výška prvej až predposlednej splátky bola dohodnutá 24,46 Eur, posledná splátka bola dohodnutá vo výške 24,30 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie zo zmluvy bolo dohodnuté v režime „predplatená platobná karta“. Splatnosť prvej splátky bola určená na 7. kalendárny deň odo dňa pripísania celej čiastky úveru na určený účet predplatenej karty a splatnosť každej ďalšej splátky na 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Celá čiastka úveru bola žalovanému vyplatená na účet predplatenej karty dňa 26.08.2015. Medzi právnym predchodcom žalobu a žalovaným bola uzatvorená v ten istý deň Dohoda o započítaní pohľadávok, v zmysle ktorej sa časť zo sumy poskytnutého úveru použila na úhradu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy o spotrebiteľskom úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.05.2015 vo výške 377,18 Eur a vo výške 143,75 Eur (odmena za službu podľa Zmluvy o poskytnutí služby Komfort zo dňa 14.05.2015). Uvedené sumy boli dňa 26.08.2015 právnym predchodcom žalobcu odpočítané z účtu predplatenej platobnej karty a žalovanému tak na účte zostala suma 590,- Eur, ktorú si žalovaný vybral v hotovosti dňa 28.08.2015. Zvyšná suma 9,07 Eur bola dňa 13.07.2017 odoslaná z účtu karty. Súčasne v ten istý deň 26.08.2015 bola uzavretá aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX a to v mieste trvalého pobytu žalovaného alebo na inom mieste určenom na základe vzájomnej dohody zmluvných strán. Žalovaný sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť celkovú odmenu 631,01 Eur tak, že túto bude splácať v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach po 10,52 Eur a poslednú splátku uhradí v sume 10,33 Eur. V zmluve si strany dohodli, že odmena bude splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný uhradil právnemu predchodcovi žalobcu sumu celkom 247,94 Eur.

8. Dňa 16.12.2016 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Provident Financial, s.r.o.) a žalobcom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka voči žalovanému. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 16.12.2016, ktorý mu bol odoslaný dňa 03.01.2017. Žalobca listom zo dňa 17.09.2018 žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.936,96 Eur do 27.09.2018. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil. V konaní si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy 872,06 Eur (rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 1.120,- Eur a sumou prijatých splátok 247,94 Eur). Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z istiny 872,06 Eur od 17.12.2016 (odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok) do zaplatenia vo výške 5 % ročne.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka; neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

15. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka; právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka; najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná v celom rozsahu. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti, je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa) finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom k tomu, že ide o záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu výšky RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V danej veci vznikajú v súvislosti s úverom aj náklady spojené s úhradou odmeny za službu, ktorá bola dohodnutá na základe zmluvy o poskytnutí služby Komfort vo výške 631,01 Eur. Z toho potom vyplýva, že aj suma 631,01 Eur mala byť zahrnutá do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a aj táto suma mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN. Výška RPMN potom nie je v takej výške ako je uvedené v zmluve. Odplata tak predstavovala sumu 978,45 Eur, čo pri poskytnutom úvere 1.120,- Eur predstavuje 87,36 % . Podľa ustanovenia § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Zo súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2015 vyplýva, že pri ostatných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola RPMN vo výške 13,50 %, dvojnásobok je teda vo výške 27 %. Z uvedeného vyplýva, že RPMN dojednaná právnym predchodcom žalobcu presahuje zákonnú odplatu za úver viac ako dvojnásobne. Takéto dojednanie o odplate podľa súdu hrubo odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka a preto Zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok je potrebné považovať za neplatný právny úkon. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR

1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Vo veciach nebankových subjektov možno vzhľadom na mieru rizika akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, ale výška úrokov však nemôže byť neprimeraná, tak ako to je v danom prípade. Za rozporné s dobrými mravmi sa vo všeobecnosti považuje, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

19. Súd Zmluvu o poskytnutí služby Komfort posúdil ako neplatnú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Túto zmluvu žalovaný podpísal v ten istý deň, keď bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom táto zmluva nemala zabezpečovať pre dlžníka osobitnú službu, ale viedla k navyšovaniu nákladov spojených s úverom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere výslovne stanovovala splácanie dlhu na účet veriteľa s presnými platobnými údajmi, z ktorého dôvodu nie je zrejmé, k čomu mala slúžiť ďalšia dohoda o preberaní splátok, ak dlžník mohol v ktorejkoľvek pobočke banky vykonať príslušnú úhradu. Len ťažko možno uveriť tomu, že by priemerne zarábajúci spotrebiteľ dobrovoľne uzatvoril takúto doplnkovú službu, za ktorú by mal zaplatiť sumu 631,01 Eur, keď môže splátky uhrádzať aj prostredníctvom Pošty alebo vkladom na účet v banke, čo sú neporovnateľne lacnejšie možnosti úhrady splátok. Z úradnej činnosti súdu je známe, že obchodní zástupcovia žalobcu podmieňovali uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretím Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, nakoľko v takomto prípade dostávali ďalšiu odmenu aj za uzavretie Zmluvy o poskytnutí služby Komfort (rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/109/2016, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 8Csp/146/2016).

20. Súd bol toho názoru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o poskytnutí služby Komfort spĺňajú podmienky v zmysle § 52a Občianskeho zákonníka, teda že jedná o zmluvy, ktoré sú od seba navzájom súvislé a vznik jednej z nich je podmienkou vzniku druhej. Preto zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje ostatných závislých zmlúv a to s obdobnými právnymi účinkami. A contráριο výkladom možno dospieť k záveru, že ak by nevznikla, čo i len jedna zo vzájomne závislých spotrebiteľských zmlúv, nedôjde k vzniku ani ostatných zmlúv. V danom prípade, ak by nevznikla Zmluva o spotrebiteľskom úvere, tak by nevznikla ani Zmluva o poskytnutí služby Komfort a naopak, ak by nevznikla Zmluva o poskytnutí služby Komfort, nebola by vznikla ani zmluva o spotrebiteľskom úvere. Ak je teda absolútne neplatná Zmluva o poskytnutí služby Komfort, tak je nutné považovať za absolútne neplatnú aj Zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

21. V dôsledku závislého charakteru Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o poskytnutí služby Komfort a v nadväznosti na posúdenie oboch zmlúv ako neplatných právnych úkonov z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi a obchádzania zákona, súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k platnému uzatvoreniu zmlúv a ich vzťah je potrebné vysporiadať v režime bezdôvodného obohatenia. Súd posúdil nárok žalobcu s poukazom na vznesenú námietku premlčania zo strany právneho zástupcu žalovaného a dospel k záveru, že nie je možné žalobe vyhovieť, nakoľko je tento nárok premlčaný. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná, je potom nutné počítať plynutie premlčacej lehoty od dňa čerpania úveru, t.j. od 26.08.2015, nakoľko v tomto okamihu sa právny predchodca žalobcu dozvedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula dňom 26.08.2018, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 23.10.2018. Keďže premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula, preto potom súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o ich výške s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. C.s.p.).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.